

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 158.

50de Møde.

Mandagen den 22de April.

(Fortf.)

Husgaard: Fæstegodssets Overgang til Selveiendom uden Tvangsforanstaltninger er for mig af saa stor Bigtighed, at jeg vilde have gaaet ind paa det Forslag, jeg selv har været med at stille, uden at de Betænkkeligheder, som derimod ere anførte, kunde for mig have været overveiende til at frasalde det; men endnu mere troer jeg, at man nu kan og bør gaae ind paa det Forslag, som er stillet af Udvalget, og jeg troer, at Thinget vil gjøre en Gjerning, der vil vare af Bigtighed, hvis den i det Væsentlige vil antage dette Lovudkast. Det er altsaa ikke med Hensyn hertil, at jeg nærmest vil yttre mig, men nærmest med Hensyn til Spørgsmaalet om Arvefæste. Arvefæste er efter min Mening i en vis Henseende en Besiddelsesmaade, der har sine Fortrin som sine Mangler; i alle Tilfælde kan og bør man ikke nægte de Lehns- og Fideicommissbesiddere, der ville afhænde deres Fæstegods paa denne Maade, Tilladelse dertil. Det synes mig heller ikke passende, at de, der ville afhænde Fæstegodsset paa denne Maade, skulle søge Bevilling, mens den almindelige Lov bestemmer, hvorledes der skal forholdes, naar Fæstegodsset paa Lehns- eller Fideicommissgodsset gaaer over til fuldkommen Eiendom. Jeg skulde derfor henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vil tage under nærmere Overveielse, om ikke en Paragraph kunde optages i Udcastet, som fastsatte, under hvilke Betingelser ogsaa Arvefæste kunde meddeles.

Syholm: Jeg skal tillade mig at slutte mig til den sidste ærede Taler med Hensyn til den Bemærkning, han har gjort om Arvefæste. Det forekommer mig nemlig, at de Indvendinger, jeg idag har hørt mod Arvefæste, mere gaae ud paa at vise, at denne Besiddelses-

maade nyder mindre Belvilje og Lillid blandt Bondestanden, end man kan ønske, uden at jeg dog derfor er kommen til den Overbeviisning, at den i og for sig er saa mangelfuld og forkastelig, at man ikke skulde være betænkt paa at benytte den, hvor Leilighed opfordrer dertil. Forsaavidt det er anført mod Arvefæstes Anvendelse ved nærværende Lovforslag, at der med Hensyn til Arvefæstes Afløsning og Ophevelse kunde imødesees en almindelig Lovbestemmelse, forekommer det mig dog, at der heri ikke ligger nogen Grund til ikke at tage Arvefæste i Betragtning ved nærværende Leilighed, efter som det synes mig, at netop en af de store Mangler ved Arvefæste derved vilde blive afhjulpen, idet vedkommende Arvefæster vilde blive aabnet Udgang til at faae løst det Baand paa hans Eiendom, som nu især meest affrækker Bondestanden fra at paatage sig Arvefæste. Forsaavidt Udvalget ikke skulde finde sig foranlediget til at optage en ny Paragraph af det Indhold, som nys er angivet, skal jeg slutte mig til de ærede Medlemmer, som maatte finde sig opfordrede til at stille et Ændringsforslag i denne Retning.

Formanden: Jeg tør vel nu antage Discussionen for endt, og skal da sætte under Afstemning, om Sagen skal overgaae til anden Behandling.

Ved den derpaa følgende Afstemning vedtoges dette eenstemmigt med 35 Stemmer.

Formanden: De Ændringsforslag, som maatte blive stillede, maa jeg bede afgivne til mig inden imorgen Aften. — Der er i Løbet af Mødet bleven omdeelt paa de Herrers Plads for det af mig ved Mødets Begyndelse anmeldte Forslag til Lov om Krigsskat for 1850. Jeg tør vel bemærke, at forsaavidt det i 5te Paragraph hedder: „hvilken sidste Sum bliver fordele mellem disse efter den ifølge Kjøbstadbygningernes Assurancefum den 31te De-